

ब्राह्मण वंशीये ऋषिभेदे । “औपच(ज)न्नेरौपच(ज)
न्निः” शत० १४, ५, ५, २१ । १४, ७, २, २६, ब्राह्मणे च ।
औपचारिक पु० उपचार+स्वार्थे-विनयादि० ठक् । उप-
चारे उपचारश्च लक्षणया बोधनम् सेवनञ्च । उप-
चारः प्रयोजनमस्य ठक् । उपचारहेतुके त्रि० ।
स्त्रियां ङीप् । औपचारिको उक्तिः ।

औपच्छन्दसिक त्रि० उपच्छन्दसा निर्दत्तं बा० ठक् । उप-
च्छन्दनेन निर्दत्ते । “आतन्वानं सुरारिकान्तासौप-
च्छगिः” इत्यादि विनोदम्” छन्दोमञ्ज० । “गङ्गविषमेऽष्टौ
समे कलास्ताश्च समे स्युर्नो निरन्तराः । न समाल परा-
श्रिता कला” इति वैताकीवाद्यलक्षणयुक्ते “पर्यान्ते यौ
तथैव येषमौपच्छसिकं सुधीभिः” छ० र० उक्ते २ मात्वाहत्त
भेदे न० । “पुष्पितायाभिधं केविदौपच्छसिकं विदुः”
इत्युक्ते १ पुष्पितायाख्यवर्णदत्तछन्दोभेदे च ।

औपजानुक त्रि० उपजानु जानुसमीपे प्रायभवः ठक् । जा-
नुसमीपपर्यन्तव्यापके “पाणी यसौपजानुकौ” भट्टिः ।

औपतस्त्रिनि पु० उपतस्त्रिनि स्यापत्यम् इज् । उपतस्त्रिनि स्या-
पत्ये रामनामके ऋषौ । “तदुहोवाच राम औपत-
स्त्रिनिः” शत० ब्रा० ४, ६, १, ७ ।

औपदेशिक त्रि० उपदेशेन जीवति वेतना० ठक् । उपदेशो-
पजीविनि । उपदेशेन प्राप्तः बा० ठक् । २ उपदेशेन प्राप्ते च

औपद्रविक त्रि० उपद्रवमधिकृत्य जतोपत्यः ठक् । उपद्रवाधि-
कारेण सुश्रुतात्तर्गते पत्यभेदे स च “अथात औपद्रविक-
मध्यायं व्याख्यास्यामः” इत्युपक्रम्य उत्तरतन्वागतः
सुश्रुतकृतः ।

औपद्रष्टा पु० उपद्रष्ट+स्वार्थे ङ्ज् । पुरुषमेधीये देव-
भेदे । “विविक्त्यं जत्तारम्, औपद्रष्ट्यायानुजत्तारम्”
यजु० २०, ६२ । तत्र तदुद्देशेनानुजत्ता हारपाकसेवकः
व्याख्यातृत्वेन विहितः ।

औपधर्मा उपधर्म+स्वार्थे चातुर्वे० ङ्ज् । अपहट्ठ० भे ।
“लोकान् भूतान् सतिविभोहमतिप्रलोभं वेद्यं विधाय बद्ध
भाष्यत औपधर्मा” भाग० १, ७, ७८ ।

औपधेनव पु० उपगताधेनुरस्य तस्यापत्यम् ङ्ज् । सुश्रुतोक्ते
धन्वन्तरिं प्रति प्रत्यकारके ऋषिभेदे । “काशीराजं
दियोदासं धन्वन्तरिमौपधेनवैतरणीरभ्रपुष्कलावतकर-
वीर्यगोपुररक्षितसुश्रुतप्रभृतयः जगुः । “औपधेनवमौ-
रवं सौश्रुतं पौष्कलावतम्” सुश्रु० । [रथाङ्गे ।

औपधेय न० उपधेयते इत्युपधिः रथाङ्गं ततः स्वार्थे ठक् ।

औपनायनिक त्रि० उपनायनं प्रयोजनमस्य ठक् अतुश०
दिपदद्विः कुल्लू० वस्तुतः उपनायनशब्दोऽपि उपनाय-
नार्थे प्रागुक्तः ततः ठक् इत्येव न्याय्यम् । उपनायन-
प्रयोजनके विधाने “एष प्रोक्तो हिजातीनामौपनायनिको
विधिः” मनुः । उपनायनाय हितः ठक् । २ उपनायसाधने
च । २ ब्रह्मचर्यविषयां काल औपनायनिकः परः” याज्ञ० ।

औपनासिक त्रि० उपनासं भयः ठक् स्त्रियां ङीप् । ना-
सासमीपभवे । “हिङ्गोदय नासायां ताशामौपनासिकाश्च-
तस्तस्ताः परिहरेत्” सुश्रुतः ।

औपनिधिक न० उपनिधिरेव स्वार्थे ठक् । “वाचनस्यमना-
ख्याय हस्तेऽन्यस्य यदर्प्यते । इव्यं तदौपनिधिकं प्रतिदेयं
तथैव तत्” याज्ञ० विवृतिरुपनिधिषट्के दृष्ट्या ।

औपनिषत्क त्रि० उपनिषदा तदुक्तोपदेशेन जीवति वेतना०
ठक् । उपनिषदुक्तोपदेशेनोपजीविनि ।

औपनिषद् पु० उपनिषत्स्वेवाभिव्यज्यते शैषिकोऽङ् । उप-
निषन्मातृवेद्ये १ परमात्मनि । “तन्मौपनिषदं पुरुषं पृच्छा-
मि” छ० उ० । उपनिषत् ब्रह्मविद्या तस्या इदम् । २ ब्रह्म-
प्रतिपादके वाक्यादौ स्त्रियां ङीप् । “विधिधासौप-
निषदीरात्मसंविद्ये श्रुतीः” मनुः । उपनिषदि भवः
प्रकाश्यः तस्याव्याख्यानां पत्योवा ऋगयना० ङ्ज् ।
उपनिषत्प्रकाशे २ ब्रह्मणि तस्याव्याख्याने ४ पत्ये च ।

औपनीविक त्रि० उपनीवि नीविसमीपे प्रायभवः ठक् ।
नीविसमीपे प्रायभवे “औपनीविकनरश्च किञ्च स्त्री
वृक्षमस्य करमात्मकराभ्याम्” माधः “बहोदुर्बलरक्षार्थम-
सिर्वेनौपनीविकः” भट्टिः ।

औपपत्त्य त्रि० उपपत्त्यं बाहुशूलं तत्सेदम् ङ्ज् । बाहु-
शूलसम्बन्धिनि । “तस्मादिमाः प्रजा लोमया जायन्ते
यस्मादासां पुनरिव शस्त्रं गृह्योपपत्त्याणि दुर्वीरानि जा-
यन्ते” शत० ब्रा० ११, ४, १, ६ । “उपपत्त्यं बाहुशूलं
तत्सम्बन्धीनि” भा० ।

औपपत्तिक त्रि० उपपत्त्या कल्पितम् ठक् । उपपत्त्या १ कल्पिते
२ युक्ते । “औपपत्तिकमाहारं प्रयच्छेति भारत !”
भा० अतु० ६२ अ० ।

औपपातिक त्रि० उपपातेन उपपातकेन गोबधादिना
गंष्टः ठक् । उपपातकैः गंष्टे “पिष्टिष्ट पतितः
ब्रह्मो यस्य स्यादौपपातिकः” नार० “यस्य स्यादुपपात-
कीर्त” प्रकाशहृत पाठः । [बाहोरपत्ये ।

औपवाहवि उ० स्त्री उपवाहोरपत्यम् बाह्वा० इज् । उचगत